

PUSZTADOKTOR MAGAZIN

VIII. évfolyam 10-11. szám a Madárkórház Alapítvány havilapja 2013. október-november

- Gólya a fészekben novemberben
- Kicsi héja nagy bajban
- Volt-nincs tábla
- Elindultak képzéseink

Ez történt nálunk

Gratuláció Oszter Sándortól

Fotó: Nagy Judit

Dr. Déri Jánosnak, a Madárkórház állatorvosának a hortobágyi Lehalászási Ünnepen Oszter Sándor Kossuth-, és Jászai Mari-díjas kiváló művész elismerését fejezte ki a madarak gyógyításában végzett munkájáért. A Madármentő pusztadoktor című filmhez pedig külön gratulált. Köszönjük Művész Úr! Ez számunkra a legnagyobb elismerés!

Kedves Doktor úr! Szeretnénk megköszönni, hogy lehetővé tette a Madárkórházban a gyermekek kedvezményes látogatását. Óvodásaink nagy éléménnyel lettek gazdagabbak. Ezt bizonyítja, hogy a csoportban sok madárgyógyítással kapcsolatos játékot találtak ki és játszottak. (A mellékelt kép tanúsága szerint is.) További sikeres működést kívánok az alapítványnak! A debreceni Sipos utcai óvoda 8.-9. csoportjának nevében is üdvözlettel Nagy Zoltánné, Ivonn

Gólya a fészeken novemberben

Fotó: Konyhás István

A Madárpark mindkét nagyörpdéjén lévő gólyafészkek foglalt lett november elején. Ez szokatlan, de nem példa nélkül való. Az egyik madár biztosan a tölünk augusztus 20-án elengedett, általunk meggyűrűzött példány, a másik is ez évi, de gyűrű nélküli fiatal, melyet biztosan nem mi engedtünk el, (mindegyiket meggyűrűztük). Azért szállnak a röpdék tetejére, mert a háló alatt látják a többi gólyát és várják, hogy történjen valami. Előző számunkban is írtunk már erről: az etetésről, ami most vált szükségessé. A rovarok eltűntek, a békák már költözöben vannak téli álmuk színhelyére, a halak lassan elvermelik magukat. Több levelet, telefonhívást kapunk: hogyan segíthet a lakosság az itt rekedt gólyákon? A szabad gólyákat etetéssel lehet helyhez kötni. A beetetett gólya azután csapdázható, vagy csalifalatokkal besétáltatható a röpdébe, ahonnan kitelelés után tavasszal lehet szabadon engedni. Ahol erre nincs lehetőség, ott elég a rendszeres etetés, úgy is átteleltethető. Szeptember-októberben még találnak táplálékot, de novemberben már kritikus a helyzet. Nem jó, ha a vonuló darvakkal együtt indulnak útnak, mert más az útvonal, más a táplálék, és más a repülési technika (a darvakra nem az energiatakarékos termikelés jellemző, hanem erőből, a menetszelet és turbulenciát kiküszöbölő, ék formációban való repülés).

Déri Balázs

A címlapon: Darvak Hortobágyon • (Fotó: Morvai Szilárd)

Ég veled, Harkály!

Nyár végén érkezett hozzánk egy legyengült fiatal fekete harkály (*Dryocopus martius*) Debrecenből. Ez a madár Európa legnagyobb harkályféléje, természetvédelmi értéke 50000 forint. Jellemzően nagyobb erdők adják élőhelyét, ahol fő táplálékát a korhadó fában található rovarlárvák képezik. Könnyen felismerhető, más madárfajjal igen nehezen összetéveszthető, teste egyöntetű fekete, kisebb házigalamb méretű, a tojóknak pedig a tarkóján, míg a hímeknek a fejük tetején piros folt, illetve sapka található. Hangjuk szintén igen jellegzetes, hosszan elnyújtott nyávogás, melyet gyakran hangoztatnak, különösen a hidegebb hónapokban. A fekete harkály odúban költ, melynek nyílása ovális alakú, ez szintén erre a fajra jellemző. Fészekalja 4-5 tojásból áll, a költéshez március, április hónapokban lát, évente egyszer. Nem hasz-

nált odúja fészkelő helyül szolgál sok más madárfaj számára, mint a seregély, a füles kuvik, vagy a kék galamb. Madarunknak szerencsére semmilyen

sérülése nem volt, legyengülésének oka feltételezhetően tapasztalatlanságából eredt, képtelen volt táplálékot találni magának. Legfőbb feladatunk kondíciójának feljavításában és rögzítségének visszanyerésében rejlett. Ennek eleget téve nagy meny-

nyiségű lisztukacot kapott, valamint elengedése előtt majdnem egy héttel megkezdtuk beröptetését kórházunk folyosóján. Szerencsére kiváló kondí-

cióval és repülési tehetséggel ajándékoztuk meg a madarat, felkészítve az elengedésre, melyre november másodikán sort is kerítettünk egy Tiszafüred határában lévő tölgyerdőben. Ennek fele egy 5 évvel ezelőtti belvízfolt miatt kiszáradt, így igen bő táplálkozó terület adhat leendő lakójának. Fekete harkályunk az elengedést követően azonnal

föltalálta magát, a korhadó fák között röpködve, majd azok törzsén fölfelé mászva, a kérget kopogtatva kezdte a megbúvó rovarlárvák keresését. (A képen a cikk szerzője látható védencével.)

Kiss Balázs

Fotó: Déri Balázs

Talpfekély

Azok az egerészölyvek, vörös vércsék, de más sasok is, melyek valamilyen okból – és ez ölyvek, vércsék

esetében szinte kizárólag az áramütés – elveszítették egyik lábukat, a meglévőt túlterhelik és az is végleg

Fotó: Konyhás István

tönkremehet. Ezért máshol a féllábú, vagy arra jelölt madarakat elaltatják... Mi nem altatunk! A féllábú madarat protézissel látjuk el, mely egy rétisas (Luca) esetében több éves kutatás alapján kiforrott technika eredményeképpen létrejött profi, használható műláb. Más madarak, gólyák és a képen látható ölyvek házilag, a rendelőben található eszközök (műanyag fecskendő, vatta, leukoplaszt) segítségével kaptak ideiglenes protézist, de már későn. A talpfekély ezen stádiumában már csak a műtét jöhet szóba. Az inak alatt és felett begyuladt gennyes nyálkatömlőt ki kell metszeni, a gennyet kimosni, a sebet kifertőtleníteni, és bevarrni. Ha mégis marad baktérium, a műtét addig ismétlendő, amíg nem jön vissza a duzzanat. Műtét után saját praxisunkban bevált a jódos párakötés.

Déri János

Hortobágy legszebb őszi látványossága a daruvonulás

A közönséges daru, vagy más néven szürke daru (*Grus grus*) hasonlóan más nemzetekhez, a magyarságnak is megbecsült, ősi vadmadara. A „daru” szó feltehetőleg finnugor eredetű hangutánzó szó. Az éberség és a hűség jelképeként számos ókori és középkori ábrázoláson láthatjuk, legtöbbször lábával követ tartva. Hazánkban tolla elmaradhatatlan kelléke volt a „valamire való” legények kalapjának. Ma már nem gyűjthető, védett madár származékként birtoklása szintén a hatályos természetvédelmi törvényekbe ütközik. A daru védett madár, eszmei értéke 50 000 Ft. Az Európában élő állomány nagysága szerencsére növekedő tendenciát mutat, jelenleg 100-120 ezer párra becsülik.

Megjelenése karcsú, kecses. A hím testhossza 120-130 cm, a tojóé 100-110 cm. Szárnyfeszítávolsága átlagosan 180-240 cm közt mozog. Alapszíne palaszürke, fekete szárnyvégekkel, fején fehér, fekete és vörös mintázattal. Az elsőéves fiókák tollazata eltér, fejük sárgásbarna, egyszínű. A kifejlett egyedek hangja a „krúgátás”, míg a fiataloké sípoló. Észak-Európa, illetve Eurázsia (nagyreszt Svédország, Finnország, Észt-, és Oroszország) térségének erdős, nádasos, lápos sztyeppén költ. Fészkeléshez nyugodt, emberi tevékenységtől távoli, nehezen megközelíthető helyet választ. Ezek többnyire vízzel, láppal, mocsárral, nádasokkal borított területek. Szereti a jól belátható, biztonságos környezetet mind a fészkelés, mind a vonulás során. Ivaréretté 3 éves kor után válik. Párvalasztása a „dürgés” egyfajta „duett” a hím és a tojó közt. Ez nem egyenlő a „darutáncsal”, mely a hímek közötti territóriális harcban jelenik meg erőfitogtatás gyanánt. Monogám, több-

nyire egy életre választ társat magának. A földre, zsombékokra helyezett fészkébe 3-4 tojást rak, melyből többnyire 1-2, esetleg 3 utódot tud sikeresen felnevelni. Fészkeléskor fehérjegyazdag táplálékot fogyaszt, növényi hajtások mellett kisemlősöket, puhatestűeket, rovarokat is eszik. Az áprilisban kelő fiókák nyár végére elérik a kifejlett kori testméretet.

Télire a táplálékhiány miatt Észak-Afrikába, Dél-Európába, valamint a Közel-Keletre vonulnak. Nyár végén – ősz elején megkezdik a gyülekezést, majd útnak indulnak az első csapatok. Három vonulási útvonaluk Nyugat-, Közép- és Kelet Európán keresztül vezet. Közép-európai útvonaluk egyik kiemelkedő állomása hazánk, ahol „félúton” megpihennek.

Az első csapatok szeptember végén, október elején érkeznek elsősorban Hortobágy, Kardoskút, valamint Szeged térségébe. Vendégszeretetünket majd egész ősssel élvezik, a legutolsó csapatok november közepéig maradnak, de leginkább az első hó lehulltaig. Itt tartózkodásuk csúcspontja október közepére tehető. Az itt tartózkodásukat a további útjukhoz szükséges tartalékok megszerzésével töltik, mely a mezőgazdasági területeken történő táplálkozásból áll. Itt már inkább keményítőben gazdag táplálékot fogyasztanak, leginkább a learatott kukoricatarlóknak pergési veszteségeit részesítik előnyben. Az éjszakát valamely lápos területen, vagy leeresztett halastavon 10-, 20-, akár 50 ezres csapatokban töltik. Napkel-

tekor a szélrózsa minden irányába kisebb, párszáz csoportokra oszolva látogatják a környező szántókat, ahonnan napnyugtakor térnek vissza. A daru rendkívül óvatos, éber madár. Mint fészkelésekor, vonuláskor is a nyílt, átlátható területeket kedveli. Bármely egyed veszélyt érez, az egész csapat felriad, és együtt távoznak. Megközelítésük nehézkes, szinte lehetetlen.

Daruvonulás szempontjából Hortobágy szinte egész Európa legkedveltebb állomása. Évente majd 160 000 egyed fordul meg ebben a térségben. Október közepén a szinkronszámlálások során egy nap alatt becsült darvak mennyisége meghaladhatja a 110 ezres egyedszámot is. A közeli tarlókon táplálkozó darvak 20-30 ezres csapatokban húznak éjszakázó helyükre, páratlan látványt nyújtva a naplementében.

Déri Balázs

Fotó: Veres Hajnalka

Volt-nincs tábla

Nem zárt be a Madárpark!

Ezúton tájékoztatjuk kedves látogatóinkat, hogy a Hortobágyi Madárpark nem szűnt meg, nem zárt be, továbbra is zavartalanul működik eredeti helyén, és várja a látogatókat, fogadja a sérült madarakat. Látogatóink számára a parkolás saját területünkön továbbra is ingyenes. A Hortobágyra látogatóknak feltűnhet, hogy napok óta nem találják a Madárpark 33-as út mellett jó ideje kint lévő útbaigazító tábláját. Sajnálattal közöljük: Hortobágy önkormányzata döntött úgy, hogy eltávolítja a táblát, felrúgva ezzel önként vállalt szerződését, vállalva a birtokháborítást is. A határozat diszkriminatív, ugyanis más szolgáltatók hirdetőtáblái továbbra is kint vannak. Sajnos a döntés pontos okát nem tudjuk. Az adott nyilvános képviselő-testületi ülés meghívójában (melyen az eltávolításról döntöttek) ilyen napirend nem szerepelt, mégis tárgyalták, a Madárkórház képviselőjét az ülésre nem hívták meg, hivatalos jegyzőkönyvet nem kaphattunk. Levélben kértük az indoklást, milyen jogszabály alapján, milyen jogcímen döntöttek így. Lapzártakor érkezett válasz, melyben a polgármester a döntést megismételte, de nem indokolta. Csak sejtjük, hogy mi lehet a „bűnünk”: ingyenes parkolót tartunk fenn a saját területünkön.

Ami bizonyos: a Madárpark többéves működése óta érezhetően nőtt Hortobágy népszerűsége, egyre több látogató érkezik a településre, a Madárparkba. Évi 30-40 000 ember tér be hozzánk. Ha már bennünket meglátogatott, akkor más látnivalókat is megtekint, belépőket vásárol, parkolójegyet vesz, fogyaszt, azaz hozzájárul Hortobágy település és az itt élők boldogulásához. A Madárpark vezetősége mindig fontos kritériumnak tartotta, hogy amit csak lehet, azt helyi vállalkozóval, vagy munkavállalóval végeztessen. Több helyi lakosnak munkát, és biztos megélhetést, a településnek pedig felbecsülhetetlen reklámot nyújt. Ez az újság is ezt teszi, 8 éve, országszerte 12 000 példányban. A most eltávolított tájékoztató tábla annak idején egy többoldalú szerződés alapján lett kihelyezve, amelyet a polgármester is aláírt. A megállapodás lényege az volt, hogy a Madárpark lemondott a közvetlen bekötő út kiépítésének igényéről, és az addig rendelkezésre álló közvetlen bejutási lehető-

ségről, cserébe mindössze annyit kérve, hogy a szervizúton is egy tábla segíthesse a látogatók útbaigazítását.

A meglévő közúti jelzőtábla félreérthető, a kétszer jobbra, majd balra fordulást a kiegészítő arculati elemeket is tartalmazó tájékoztató tábla jelezte. Nos, ez a tábla lett mostanára zavaró az önkormányzat számára, ezt távolíttatta el. Vélhetően azért, mert jelezte egyúttal azt is, hogy a Madárpark saját parkolójában a parkolás ingyenes. Bár a szöveget pár éve maga a polgármester fogalmazta, ez a Hídi-vásár alatt konfliktust okozott a saját parkolónkba érkező vendégektől is parkolási díjat beszedő önkormányzati alkalmazottakkal. A Madárpark és Hortobágy érdekeit szem előtt tartva ez idáig mindent megtettünk a nyílt konfliktusok elkerüléséért. Az útbaigazító tábla eltávolítása viszont olyan következményekkel járhat, amelyeket a Madárkórház vezetése nem hagyhat szó nélkül. Ennek oka, hogy útbaigazítás nélkül nem csak a turista talál meg bennünket nehezen, hanem mindazok, akik védett, fokozottan védett állatokat hoznak a mentőhelyre, és fontos, hogy mielőbb megtaláljanak bennünket, hiszen gyakran percek múlhat, hogy egy állatot meg tudunk-e menteni. Mi a természet védelmére tettük fel az életünket, és e célunk nem sérülhet. Ezért fordulunk most a nyilvánossághoz, és ha kell, jogi útra tereljük a más eszközzel már nem kezelhető konfliktusokat.

Madárkórház Alapítvány

Fotó: Konyhás István

Búvár a sarkon

A hidegfrontok és főleg a Skandináviában beálló hideg, fagyos idő miatt az ott költő madarak dél felé veszik az irányt. Nincs ezzel másképp a sarki búvár sem, melynek egy példánya sajnos a civilizáció csapdájába esett. A fiatal példány vélhetően folyónak nézhetett Debrecen nedves és megvilágított úttestének egyikét, ezért landolt a városban. Sajnos a búvárok nem tudnak helyből felszállni. A felemelkedéshez jól neki kell rugaszkodniuk és ehhez egy jó darabig tapossák a vizet, mire felemelkednek. Ezt a műveletet sajnos a betonon nem tudják végrehajtani, így ha nem lennek időben rájuk, az ilyen pórul járt madarak hamar elpusztulnak. Jó esetben kóbor kutya, macska, rosszabb esetben az éhhalál végez velük. Szerencsére ezt a példányt korán megtalálták és a debreceni állatkertbe vitték, ahol a szakavatott gondozók biztonságba helyezték, majd rövidesen a Madárparkba került. Vizsgálata során kiderült, minden csontja ép, igaz nincs jó kondiba, de különösebb baja sem esett. A vizsgálat, vitamin és antibiotikum kezelés után a Madárpark tavacskájában lubicokolhatott, ahol nyugodtan vadászhat a kisebb halakra. A sarki búvár esélyeit javítva még 50-60 darab kuszt is be telepítettünk a vízbe.

Kép és szöveg: Konyhás István

Kicsi héja nagy bajban

Szeptember közepén telefonos bejelentést kaptunk Nyékládházáról, hogy sérült madarat találtak. A bejelentő volt olyan kedves és elhozta nekünk

a madarat, egy héját. Nagyon rossz, kihűlt állapotban volt. Gyors átvizsgálás után megállapítottuk, hogy jobb szárnyán felkarcsont törése van, a vékony bőrhártya alatt látszott a csont. Kapott folyadékot és kitisztítottuk a sebet. Az állapota válságos volt, ezért úgy ítéltük meg, nem szállítható. A dr. Déri Jánossal való egyeztetés után abban maradtunk, hogy itt, Miskolcon kapja meg az orvosi ellátást. A madarat a Felsőzsolcai Állatorvosi Rendelőbe vittük, ahol Dr. Héczei Csaba infúziót és antibiotikumot adott neki. A madarat megszáritottuk, szárnyát rögzítettük, és alulról meleg vizes palackokkal melegítettük, felülről pedig lámpával. Később felmerült a gyanúja, hogy vírus is nehezítheti a helyzetet, a Nyugat-nílusi láz tüneteivel megegyezőket fedeztünk fel rajta. Ekkor dr. Puskás Gábor segítségével kapott B vitamint. További infúzió, B vitamin és Probiotikum mellett folytattuk a táplálást. Amint kicsit stabilizálódott

az állapota, a héja megkapta tőlünk az utolsó kezelést, ekkor már lehetővé vált a szállítása. A hortobágyi Madárkórház részéről Déri Balázsék indultak útnak, a Madármentő Állomás Mályi részről pedig Ujhelyi Sándor és Lehoczky Krisztián szállította a madarat. A találkozót Mezőcsáton volt, ahol kapott egy kevés infúziót az útra és a hivatalos okmányok kitöltése után fiatal héjánkat átadtuk a Hortobágyi Madárkórháznak. Állapota javult de még nem lehet kijelenteni, hogy túl van a nehezén. Jó jel volt, amikor a sötétzöld folyós zselészerű széklet világosbarna, kissé híg székletté változott, de továbbra is gyenge és fenn áll a lehetséges vírusos fertőzés is. Dr. Déri János a nyílt felkarcsont törést is elláthatja. Reméljük, hamarosan jobbra fordul az állapota.

*Kép és szöveg:
Lehoczky Krisztián
Madármentő Állomás Mályi*

Fiatal vízityúk

Szabadon engedték fiatal vízityúkunkat. Legyengült állapotban érkezett hozzánk Elepről még júliusban. Mára megerősödött, felkészült a hosszú útra. Társai szép számmal gyülekeznek Hortobágyon, a Kilenclyukú-híd lábánál. A vízityúk hazánk gyakori fészkelő madara, egyben természetvédelmi oltalmat is élvez. A

guvatfélék családjába tartozik, mely az egyik legidősebb madárcsalád, kialakulásuk nem sokkal a dinoszauruszok után történt. Nevéhez hűen kötődik a vizes élőhelyekhez, a mocsári növényzetben tölti ideje legnagyobb részét, fészket is itt épít. Vonuló madár, októberben költözik el hazánkba. Igen rossz repülő, ritkán látni a levegőben, délre költözése során leginkább éjszaka repül, ezzel kerüli el, hogy a különböző ragadozómadarak könnyű prédájává váljon. Költéshez április környékén lát, majd megfelelő időjárás esetén még további 1-2 alkalommal az év során. Fészket igen jól megépíti, különböző növényi részekből hordja össze, jellemzően gyékénylevélből. Fészkealjá akár 10 tojás föltti is lehet. Jellemzően igen szoros családi kötelék alakul ki a fiókák és szülei között, mely jóval tovább tart az önállósodásnál. Augusztusra az adott élőhely vízityúkállománya laza csoportokban táplálkozik többnyire a nyílt víz és parti növényzet határán.

Élelmük javát különböző vízirovarok alkotják, alkalmanként kisebb kételtűeket, halakat és növényi részeket is fogyasztanak. Nyár végén jellemzően a fiatal, tapasztalatlan, gyenge röpképességgel és táplálékkereső képességgel rendelkező vízityúkokból rendszeresen kerülnek be a Madárkórházba. Huzamosabb életben tartásukhoz szükséges a megfelelő, stilizált vízközei környezet kialakítása, valamint a megszokott táplálékuknak a biztosítása. Szeptember végéig sikeresen el lehet engedni a már meggyógyult, jó kondícióval rendelkező madarakat, mivel elég idejük van visszailleszkedni a vonulásra készülődő fajtársaik közé. Kizárólag vízközeiben nyerjék vissza szabadságukat, lehetőleg olyan területen, ahol megtalálhatóak vízityúkok, lévén igen rossz repülők, kis valószínűséggel tudnának egymásra találni, esetleg megkeresni egy mocsarat, tavat, vagy csatornát.

*Kiss Balázs
Fotó: Déri Balázs*

Szigeteljünk, de ne véreset!

A hortobágyi Madárkórházhoz időnként olyan telefonhívások is befutnak, melyek esetében sem a hívó, sem a hívást fogadó fél nem biztos, hogy jó helyen kopogtat. Ez történt nemrégiben is. Debrecenből a Gvadányi utca és Izsó utca sarkánál levő társasház több lakója is aggódva figyelte az áramszolgáltató tevékenységét. Egy olyan fa vágásába is belekezdtek ugyanis, melyben egy denevérrakó lakik. A lakók kérésére és közbenjárása révén az ostorfa koronáját nagyjából 6 méter magasságban lemeteszették, de a törzs megmaradt. Ezután jött a bonyodalom. A korhadtt törzs felül is pudvás volt, így felülről nyitott maradt a denevérrakás, és egy hirtelen jött eső után valószínűleg kicsit be is ázott. Ennyi még nem eredményezné feltétlenül a kolónia költözését, de ha a fagyok tovább repesztk a törzset, már nem lesz biztonságos. Ekkor kerestek meg bennünket. Együttműködő partnerünk, a debreceni székhelyű TerepSzemle Stúdió természetvédel-

mi egyesület tagja, Konyhás István vezényletével indult meg a tetőfedő projekt egy késő októberi estén. (Mittan napközben kevésbé aktívák a denevérek, esti időpontot választottunk a renoválásra, hogy a természetes életciklusukat követhessék.) Először egy betélapot helyezett el a fa tetején, hogy a szigetelőanyag ne hulljon be a résbe. Amikor ez megszilárdult, le lehetett venni a pontos méretet, és csavarok segítségével rögzíteni a tetőt. A tető valószínűleg nem lesz örök

életű, de a fa gyógyítja sebeit, szépen mézgásodik, így a felső záródás természetes módon is megtörténik majd néhány év alatt. A környékbeliek örömmel üdvözölték a megoldást, mint mondták, az ő környékükön nincsenek szúnyogok, és amúgy is, már megszokták, megszerették ezeket a kis szárnyas bőregereket. A denevérek nem mindenhol szívesen látott vendégek, előszeretettel költöznek be a bérházak falai közötti résekbe is. Ha ilyen hívatlan vendég érkezik, a legjobb megoldás a mesterséges denevérrakás kihelyezése. Ha olyan helyen akarunk szigetelni, amiről feltételezzük, hogy denevérek lakják, mindenképpen ellenőrizzük, igaz-e a feltételezés, hiszen ha bennrekednek, elpusztulnak. Hazánkban többen foglalkoznak denevérek kutatásával, de ez inkább az életmódjukra szűkül, természetvédelmi egyesületek, ahogy mi is, ha tehetik, segítenek megkeresni a megoldást.

Kép és szöveg: Veres Hajnalka

Elindultak képzéseink

A Madárkórház Alapítvány újonnan átadott Oktatóközpontjában megindultak a képzések. Nemrégiben a TerepSzemle Stúdió a madárvédelem alapvetéseiről tartott előadást civil szervezetek tagjainak, főként a madárvédelem iránt érdeklődő fiataloknak. Szó volt többek között arról, hogyan fogjuk meg és hogyan szállítsuk a madarat, mire kell figyelni a befogásakor, például milyen környezetben találtunk rá, hogyan viselkedik, van-e a közelében csapóelektronikus kinéző táplálék, vagy egyéb a sérülésére áruklódó nyom.

A csontsebészeti gyakorlati oktatást a pályázati támogatással készített egyedi csontpreparátumok segítik. (Fotó: dr. Déri János)

Az első állatorvosi kamarai pontszámmal is értékelt továbbképzés november 16-án a Kihelyezett Szentesi Szemészeti Konferencia lesz egésznapos programmal. A képzés fővédnöke és egyik előadója Dr. Dobos András címzetes egyetemi docens, PhD doktorandusz. A konferencia alatt kiállított szemészeti diagnosztikai eszközök próbálhatók ki háziállatokon. A második kamarai pontokat érő lehetőség a megyei állatorvosi továbbképzés részeként november 29-30-án lesz. A Madárkórház tevékenységi körében Dr. Déri János által tartott előadások mérgezés, áramütés és csontsebészet mellett labordiagnosztikai ismeretekkel is gazdagítják a résztvevőket. A labordiagnosztikai előadásokat és gyakorlati boncolási, szövettani és bakteriológiai bemutatót a Diagnosztikai Igazgatóság Debreceni Intézetének osztályvezetője, Dr. Bistyák Andrea tartja.

Dr. Déri János

Látogasson el hozzánk!

madármentő kiállítás

látványkórház

madárkertek

csodalibikóka

gyerekroptető

Hortobágyi

Madárpark

a 33-as út mentén

www.madarpark.hu

Sziki
Túrák

Déri Balázs: 30/68-68-635

Legyen részese Ön is e felejthetetlen élménynek!

Vegyen részt túráinkon a darvak nyomában! Töltsenek el egy délutánt e csodálatos teremtmények társaságában!
Megfigyelhetők táplálkozás közben, valamint éjszakázáshoz készülődve.

Túra típusa: terepjárás + gyalog

Létszám: 2-től 6 főig

Túra tartalma: Táplálkozó darvak megfigyelése a tarlókon, majd az éjszakázó helyre való behúzás megtekintése.

Indulás/érkezés időpontja: 14:00/sötétedés

Indulás/találkozó helyszíne: Hortobágyi Madárpark, 4071 Hortobágy, Petőfi tér 6. (A vásártér mellett)

A túrán való részvételhez előzetes, telefonos egyeztetés szükséges!

Áraink:	2-3 főig	4-5 főig	6 fő esetén
Felnőtteknek:	6000 Ft/fő	5000 Ft/fő	4000 Ft/fő
Gyerekeknek:	5000 Ft/fő	4000 Ft/fő	3000 Ft/fő

6 fő fölött, vagy nagyobb csoport esetén kérje egyedi, személyre szabott ajánlatunkat! Hosszabb távban gondolkodók részére szállást, csoportok részére pedig étkezési lehetőséget is biztosítunk!
További információ és jelentkezés: **Déri Balázs: +36 (30) 68-68-635 • pusztadoktor@gmail.com**

Amennyiben lehetősége van, kérjük, támogassa alapítványunkat! Köszönjük!
Bankszámlaszámunk: 59900029-10001868 • Adószámunk: 18557899-1-09

Olvasói leveleket, érdekességeket a következő címekre várunk: pusztadoktor@t-online.hu • 4071 Hortobágy, Petőfi tér 6.

Állatorvosi, állatgyógyászati területen felmerülő kérdéseiket a fenti címekre várjuk! Megjelenik 12 000 példányban.

Hirdetésfeladás, sérült madár bejelentése: pusztadoktor@t-online.hu • Tel: (30) 9435-494; (52) 369-181.

Szerkesztők: Dr. Déri János, Konyhás István, Veres Hajnalka • Tördelés: TerepSzemle Stúdió (Veres Hajnalka) • ISSN 1788-456X

Megtalálható országsszerte állatorvosi rendelőkben, állatkertekben, kisállatkereskedésekben, állati áruházakban, megyei könyvtárakban.